

บทที่ 4

การหาข่ายงานแลกเปลี่ยนมวล

งานวิจัยนี้เป็นการเสนอแนวคิดการสังเคราะห์ข่ายงานแลกเปลี่ยนมวลระหว่างของเสียที่ออกจากกระบวนการผลิตกับตัวทำละลายภายนอกกระบวนการ โดยกระบวนการที่ศึกษาคือ การกำจัดไอออนโลหะทองแดงที่ปนเปื้อนในของเหลวที่ใช้ในกระบวนการล้างทองแดง (Copper recovery in an etching plant) และกระบวนการนำกลับและกำจัดฟีนอลจากน้ำเสียของกระบวนการแปลงสภาพถ่านหิน (Removal/recovery of phenols from aqueous waste streams of a coal conversion plant)

4.1 การหาค่าใช้จ่ายที่ต่ำที่สุดของข่ายงานการแลกเปลี่ยนมวลภายใต้ความไม่แน่นอนของสถานะการดำเนินงาน (Mass exchanger networks synthesis under uncertainty)

4.1.1 การสร้างแบบจำลอง (Model formulation)

ในการหาค่าตอบของข่ายงานการแลกเปลี่ยนมวลภายใต้สถานะความไม่แน่นอนของสถานะการดำเนินงานนั้นทำได้โดยใช้วิธีการออปติไมซ์สองขั้นตอนโดยที่ θ คือ พารามิเตอร์ของความไม่แน่นอนและ p คือ ความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ของความไม่แน่นอนของ θ ซึ่งการออปติไมซ์ทำได้โดย

$$\begin{aligned} \min_{d, \theta} z &= f^0(d) + \sum_n p_n f_n(x_n, \theta_n) \\ \text{subject to} & \\ h_n(d_n, x_n, \theta_n) &= 0 \\ g_n(d_n, x_n, \theta_n) &\leq 0 \end{aligned} \quad 4.1$$

โดยให้ θ คือ พารามิเตอร์ของความไม่แน่นอน

p คือ ความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์

d คือ ตัวแปรในการออกแบบคือ ขนาดและจำนวนของหอสกัด

f^0 คือ ค่าใช้จ่ายคงที่

ซึ่งในขั้นนี้เป็นการหาตัวแปรในการออกแบบ (design variable : d) ที่ทำให้สมการวัตถุประสงค์มีค่าที่ต่ำที่สุดภายใต้สถานะความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นหลังจากนั้นตัวแปรในการ

ออกแบบจะถูกนำไปใช้ในการอพติไมซ์ครั้งที่สองเพื่อหาค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเฉลี่ยที่น้อยที่สุดที่ทำงานได้เมื่อความไม่แน่นอนเกิดขึ้น ซึ่งในระหว่างอพติไมซ์ขั้นที่สองนี้ตัวแปรในการออกแบบจะไม่มีเปลี่ยนแปลงค่า

ซึ่งสมการวัตถุประสงค์ คือ

$$\min_{d, L_j} \text{cost} = \frac{\sum AC_j L_j + f^0(d, \theta)}{n} \quad \forall j \in LP \quad 4.2$$

เงื่อนไขการหาค่าต่ำที่สุด

- อสมการเงื่อนไขที่ใช้กำหนดขอบเขตของตัวแปร (Inequality constraints)

$$x_{i1,n} \leq x_{i1,n}^{up} \quad 4.3$$

$$y_{(j,k+1),n} \leq y_{(j,k+1),n}^{up} \quad 4.4$$

- สมการเงื่อนไข (Equality constraints)

สมการเงื่อนไขของการทำสมดุลมวลที่เกิดการถ่ายเท

$$\sum_{i=1} (x_{i1,n} - x_{i3,n}) L_{i,n} = \sum_{j=1} (y_{j1,n} - y_{j3,n}) G_j \quad 4.5$$

$$\sum_{i=1} (x_{i1,n} - x_{i3,n}) L_{i,n} = \sum_{\forall i \in RP} M_{ijk,n} \quad 4.6$$

$k = \text{stages}$

$$N_{ijk,n} = N_{ijk}^d \quad 4.7$$

$$H_{ijk,n} = H_{ijk}^d \quad 4.8$$

4.2 ผลการคำนวณ (Result)

4.2.1 กระบวนการนำกลับไอออนทองแดง (Copper recovery in an etching plant)

กรณีศึกษานี้เสนอโดย El-Halwagi และ Manousiouthakis ซึ่งศึกษาการสร้างขบวนการแลกเปลี่ยนมวลเพื่อนำสารล้างที่ผ่านกระบวนการใช้งานแล้วมาแลกเปลี่ยนมวลกับตัวทำละลาย เมื่อสารล้างถูกป้อนเข้าสู่ขบวนการแล้วจะทำให้ปริมาณสารเจือปนน้อยลงและสามารถป้อนกลับมาใช้งานใหม่ได้ทำให้ลดการใช้สารล้างซึ่งมีราคาแพงได้ โดยตัวอย่างกระบวนการล้างที่ศึกษาในงานนี้คือ ระบบการล้างทองแดงโดยใช้สารละลายแอมโมเนีย และน้ำ ในการล้าง ซึ่งเมื่อล้างเสร็จแล้วสารละลายแอมโมเนียและน้ำจะมีปริมาณทองแดงปนเปื้อนอยู่ในปริมาณมาก ซึ่งจากการศึกษากระบวนการพบว่าสารละลายแอมโมเนียมีประสิทธิภาพในการทำงานได้ดีที่ความเข้มข้นของทองแดงอยู่ระหว่าง 0.10 – 0.13 โดยน้ำหนัก ดังนั้นขบวนการที่ใช้จึงต้องมารับทองแดงส่วนเกินออกไปเพื่อให้ความเข้มข้นของทองแดงในสารละลายแอมโมเนียอยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการใช้งาน ส่วนน้ำจะทำงานได้ดีที่ความเข้มข้นของทองแดงอยู่ระหว่าง 0.02 – 0.06 โดยน้ำหนัก

ในการกำจัดทองแดงส่วนเกินจำเป็นต้องใช้ตัวทำละลายภายนอกซึ่งในงานวิจัยนี้จะใช้ตัวทำละลายสองชนิดคือ LIX63 และอะลิฟาติกแอลฟาไฮดรอกซีออกซิม (aliphatic α -hydroxyoxime: P1) ซึ่งตัวทำละลายทั้งสองชนิดนี้มีความสามารถในการละลายทองแดงได้ดีทั้งคู่และไม่ละลายน้ำกับแอมโมเนีย

เนื่องจากตัวทำละลายที่ใช้ในขบวนการนี้มี 2 ชนิดโดยแต่ละชนิดมีความเหมาะสมกับหน่วยแลกเปลี่ยนมวลต่างกัน โดย LIX63 เหมาะกับหอสกัดแบบชั้น (Tray column) ส่วน P1 ใช้ได้ดีกับหอสกัดแบบต่อเนื่อง (Packed column) ดังนั้นหอสกัดที่ใช้จึงมี 2 แบบ โดยหอสกัดแบบชั้นที่ใช้มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1 เมตรและมีค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างต่อชั้นต่อปีเท่ากับ 4552 ดอลลาร์ ส่วนหอสกัดแบบต่อเนื่องมีค่าก่อสร้างต่อปีต่อความสูงเท่ากับ 4245 ดอลลาร์ และมีค่าสัมประสิทธิ์การถ่ายโอนมวลเท่ากับ 0.685 kg copper/m³s เมื่อ P1 แลกเปลี่ยนมวลกับสารละลายแอมโมเนีย และเท่ากับ 0.211 kg copper/m³s เมื่อ P1 แลกเปลี่ยนมวลกับน้ำ

4.2.2 การหาค่าใช้จ่ายที่ต่ำที่สุดของขบวนการแลกเปลี่ยนมวลโดยไม่คำนึงถึงผลของความไม่แน่นอน

สำหรับกรณีการสังเคราะห์ขบวนการเมื่อไม่ได้คำนึงถึงความไม่แน่นอน พบว่าค่าใช้จ่ายรวมระหว่างค่าใช้จ่ายคงที่กับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่ใช้ไปในหนึ่งปี (Total annualized cost) แสดงได้ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ค่าใช้จ่ายของขบวนการแลกเปลี่ยนมวล

กรณีศึกษา	ค่าใช้จ่าย (\$/yr) (งานวิจัยนี้)	ค่าใช้จ่าย (\$/yr) (Chen et. al 2005)
1. copper recovery	51600	52000

จากตารางพบว่าเมื่อเทียบค่าใช้จ่ายรวมรายปีที่ออกพดีไมซ์ได้กับผลของ Chen และคณะ (2005) แล้ว พบว่าสำหรับกระบวนการนำกลับไอออนทองแดงจะได้คำตอบที่จุดเดียวกันคือ มีค่าใช้จ่ายรวมต่อปีเท่ากับ 52000 ดอลลาร์ และโครงสร้างของขบวนการที่ได้ก็มีลักษณะเหมือนกันคือ ใช้หอสกัดแบบชั้น (Tray column) 2 หน่วยและแบบต่อเนื่อง (packed column) 1 หน่วย และใช้ปริมาณตัวทำละลายที่ 1 คือ LIX63 เท่ากับ 0.2766 kg/s และ ตัวทำละลายที่ 2 เท่ากับ 0.0228 kg/s ตามลำดับเหมือนกัน ดังนั้นแบบจำลองของกระบวนการนำกลับทองแดงที่ใช้จึงมีความน่าเชื่อถือเนื่องจากเมื่อทำอพดีไมซ์แล้วคำตอบที่ได้มีค่าใกล้เคียงกับงานวิจัยของ Chen ด้วย

4.2.3 การหาค่าใช้จ่ายที่ต่ำที่สุดของช่างงานการแลกเปลี่ยนมวลโดยคำนึงถึงผลของความไม่แน่นอน

ตารางที่ 4.2 ค่าใช้จ่ายของช่างงานที่เหมาะสมภายใต้สภาวะความไม่แน่นอน

ชนิดของความไม่แน่นอน	ช่วงค่าความไม่แน่นอน	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี (ดอลลาร์ต่อปี)	เปอร์เซ็นต์ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการดำเนินงานที่เพิ่มขึ้น (%)	ปริมาณของสิ่งเจือปนสูงสุดที่เพิ่มขึ้น (kg/s)
1. สกัดส่วนโดยน้ำหนักที่ทางเข้าของสายสารละลายแอมโมเนีย	0.13-0.26	73,600	40	0.0325
2. สกัดส่วนโดยน้ำหนักที่ทางเข้าของสายน้ำล้าง (Rinsewater)	0.06-0.12	56,400	8.25	0.0060
3. อัตราการไหลของสายสารละลายแอมโมเนีย(kg/s)	0.25-0.50	55,500	7.1	0.0075
4. อัตราการไหลของสายสายน้ำล้าง (Rinsewater) (kg/s)	0.10-0.20	75,500	7.3	0.0040

เมื่อสกัดส่วนโดยน้ำหนักของทองแดงที่ทางเข้าและอัตราการไหลของสายสารละลายแอมโมเนียและสายน้ำล้างมีการเปลี่ยนแปลงจะทำให้ปริมาณของทองแดงที่ต้องถ่ายเทเพื่อให้สกัดส่วนโดยมวลที่ทางออกมีค่าที่กำหนดจะต้องถ่ายเทมากขึ้น ซึ่งในบางครั้งช่างงานที่ออกแบบโดยกำหนดให้ปริมาณสารที่ถ่ายโอนคงที่นั้นเมื่อต้องทำงานภายใต้สภาวะที่ไม่แน่นอนของสภาวะการดำเนินงานนี้อาจทำให้มีค่าใช้จ่ายสูงและไม่ใช่ช่างงานที่เหมาะสมอีกต่อไป ซึ่งจากแนวคิดนี้จึงมีการออกแบบช่างงานภายใต้สภาวะความไม่แน่นอนของสภาวะการดำเนินงานของสายสารละลายแอมโมเนีย และสายน้ำล้างขึ้น ซึ่งช่างงานที่ได้แสดงได้ดังตารางที่ 4.2

- กรณีที่ความไม่แน่นอนในระบบที่เกิดจากสัดส่วนโดยมวลที่ทางเข้าของสายสารละลายแอมโมเนีย (R1) โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.13 – 0.26

ตารางที่ 4.3 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่อปีของช่างงานที่ทำงานภายใต้สภาวะความไม่แน่นอนของสัดส่วนโดยมวลที่ทางเข้าของทองแดงในสารละลายแอมโมเนีย

โครงสร้าง	ช่วงที่ใช้งานได้	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (ดอลลาร์ต่อปี)	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยที่ลดลงเมื่อออกแบบโดยคำนึงถึงความไม่แน่นอน (%)
1. ไม่คิดผลของความไม่แน่นอน	0.13-0.26	75,700	-
2. คำนึงถึงผลของความไม่แน่นอน	0.13-0.26	73,600	3

จากตารางที่ 4.3 พบว่าเมื่อออกแบบโดยคิดผลของความไม่แน่นอนจะทำให้ได้ช่างงานที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยรายปีน้อยกว่าช่างงานที่ได้จากการออกแบบปกติโดยที่ช่างงานทั้งสองโครงสร้างสามารถรองรับปริมาณการถ่ายโอนทองแดงที่เพิ่มขึ้นได้

- กรณีที่ความไม่แน่นอนในระบบที่เกิดจากสัดส่วนโดยมวลที่ทางเข้าของสายน้ำล่าง (R2) โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.06 – 0.12

ตารางที่ 4.4 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่อปีของช่างงานที่ทำงานภายใต้สภาวะความไม่แน่นอนของสัดส่วนโดยมวลที่ทางเข้าของทองแดงในสายน้ำล่าง

โครงสร้าง	ช่วงที่ใช้งานได้	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (ดอลลาร์ต่อปี)	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยที่ลดลงเมื่อออกแบบโดยคำนึงถึงความไม่แน่นอน (%)
1. ไม่คิดผลของความไม่แน่นอน	0.06-0.12	56,400	-
2. คำนึงถึงผลของความไม่แน่นอน	0.06-0.12	56,400	0.0

ในกรณีที่ความแปรปรวนที่เกิดขึ้นคือสัดส่วนโดยมวลของทองแดงในสายน้ำล่างพบว่าช่างงานที่ได้จากการคำนวณทั้งสองวิธีมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 56400 ดอลลาร์ต่อปีทั้งคู่ แสดงว่ากรณีที่ความแปรปรวนเกิดขึ้นนั้น ช่างงานที่สังเคราะห์มาโดยการอพติไมซ์แบบไม่ได้พิจารณาผลของความไม่แน่นอนสามารถรองรับความแปรปรวนที่เกิดขึ้นได้

- กรณีที่ความไม่แน่นอนในระบบที่เกิดจากอัตราการไหลที่ทางเข้าของสายสารละลายแอมโมเนีย (R1) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.25 – 0.50 kg/s

ตารางที่ 4.5 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่อปีของช่างงานที่ทำงานภายใต้สภาวะความไม่แน่นอนของอัตราการไหลที่ทางเข้าของสายสารละลายแอมโมเนีย (R1)

โครงสร้าง	ช่วงที่ใช้งานได้ (kg/s)	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (ดอลลาร์ต่อปี)	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยที่ลดลงเมื่อออกแบบโดยคำนึงถึงความไม่แน่นอน (%)
1. ไม่คิดผลของความไม่แน่นอน	0.25-0.50	55,900	-
2. คำนึงถึงผลของความไม่แน่นอน	0.25-0.50	55,500	1

จากตารางที่ 4.5 พบว่าช่างงานที่ได้จากการคิดผลของความไม่แน่นอนของอัตราการไหลของสายแอมโมเนียจะมีค่าใช้จ่ายต่อปีลดลงประมาณ 1 เปอร์เซ็นต์

- กรณีที่ความไม่แน่นอนในระบบที่เกิดจากอัตราการไหลที่ทางเข้าของสายน้ำล้าง (R2) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.10 – 0.20 kg/s

ตารางที่ 4.6 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่อปีของช่างงานที่ทำงานภายใต้สภาวะความไม่แน่นอนของอัตราการไหลที่ทางเข้าของสายน้ำล้าง (R2)

โครงสร้าง	ช่วงที่ใช้งานได้ (kg/s)	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (ดอลลาร์ต่อปี)	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยที่ลดลงเมื่อออกแบบโดยคำนึงถึงความไม่แน่นอน (%)
1. ไม่คิดผลของความไม่แน่นอน	-	-	-
2. คำนึงถึงผลของความไม่แน่นอน	0.10-0.20	75,500	-

จากตารางที่ 4.6 เมื่อเปลี่ยนแปลงอัตราการไหลของสายน้ำล้างให้มีค่าอยู่ระหว่าง 0.10 – 0.20 kg/s แล้ว พบว่าช่างงานที่ได้จากการทำออปติไมซ์ปกติไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจากในการเพิ่มปริมาณทองแดงในสายน้ำล้างจะส่งผลโดยตรงต่อหอสกัดแบบต่อเนื่องซึ่งไม่สามารถรองรับปริมาณสารที่เพิ่มขึ้นได้ ส่วนช่างงานที่คิดความไม่แน่นอนด้วยสามารถทำงานได้และมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 75,500 ดอลลาร์ต่อปี

ซึ่งจะเห็นว่าเมื่อตัวแปรบางตัวมีความแปรปรวนเกิดขึ้นอาจจะส่งผลต่อช่างงานอย่างรุนแรงจนทำให้ไม่สามารถทำงานได้เลย ดังนั้นเพื่อให้ช่างงานมีความยืดหยุ่นและทำงานได้ภายใต้สภาวะดังกล่าวจึงต้องมีการทำออปติไมซ์ภายใต้สภาวะความไม่แน่นอน

4.2.5 ผลของการอพยพไม้ซึ่งภายใต้สภาวะความไม่แน่นอนของสภาวะการดำเนินงาน

ตารางที่ 4.7 ค่าใช้จ่ายของช่างงานที่เหมาะสมภายใต้สภาวะความไม่แน่นอน

ชนิดของความไม่แน่นอน	ช่วงค่าความไม่แน่นอนที่ทำงานได้	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปี (ดอลลาร์ต่อปี)	เปอร์เซ็นต์ส่วนต่างของค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น
1. อัตราการไหลของสายของเสียที่ 1 (kg/s)	3.36-4.40	946000	2.4
2. อัตราการไหลของสายของเสียที่ 2 (kg/s)	0.70-1.20	985000	31.0
3. อัตราการไหลของสายของเสียที่ 3 (kg/s)	1.40-2.60	804000	12.0
4. อัตราการไหลของสายของเสียที่ 4 (kg/s)	0.20-0.40	712000	1.2
5. สัดส่วนโดยน้ำหนักที่ทางเข้าของสายของเสียที่ 2	0.08-0.14	970000	26.2
6. สัดส่วนโดยน้ำหนักที่ทางเข้าของสายของเสียที่ 3	0.02-0.04	859000	19.8
7. สัดส่วนโดยน้ำหนักที่ทางเข้าของสายของเสียที่ 4	0.03-0.06	713000	2.2

เมื่อสัดส่วนโดยน้ำหนักของฟีนอลและอัตราการไหลของสายของเสียทั้ง 4 สายที่ทางเข้ามีการเปลี่ยนแปลงจะทำให้ปริมาณของฟีนอลที่ต้องถ่ายเทในช่างงานมีปริมาณมากขึ้น ดังนั้นช่างงานที่ออกแบบโดยมีการกำหนดให้ปริมาณสารที่ถ่ายโอนคงที่อาจจะไม่สามารถทำงานได้ภายใต้สภาวะที่ไม่แน่นอนของสภาวะการดำเนินงานที่เกิดขึ้นหรือมีค่าใช้จ่ายที่สูง ตารางที่ 4.7 แสดงถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีของช่างงานที่สังเคราะห์ขึ้นภายใต้สภาวะความไม่แน่นอนของอัตราการไหลและสัดส่วนโดยมวลของฟีนอลที่ทางเข้าของสายของเสียทั้ง 4 สาย

- กรณีที่ความไม่แน่นอนในระบบที่เกิดจากอัตราการไหลที่ทางเข้าของสาย R1 มีค่าอยู่ระหว่าง 3.36 – 4.40kg/s

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่อปีของช่างงานที่ทำงานภายใต้สภาวะความไม่แน่นอนของอัตราการไหลของสาย R1

โครงสร้าง	ช่วงที่ใช้งานได้	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (ดอลลาร์ต่อปี)
1. ไม่คิดผลของความไม่แน่นอน	-	-
2. คำนึงถึงผลของความไม่แน่นอน	3.36 - 4.40	946000

จากตารางที่ 4.8 พบว่าเมื่ออพติไมซ์โดยคิดผลของความไม่แน่นอนของอัตราการไหลที่ทางเข้าของสายของเสียที่ 1 ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 3.36 – 4.40 kg/s จะทำให้ได้ช่างงานที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยรายปีเท่ากับ 946000 ดอลลาร์ต่อปี ในขณะที่ช่างงานที่เสนอโดย Chen et al (2005) ไม่สามารถรองรับความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นได้

- กรณีที่ความไม่แน่นอนในระบบที่เกิดจากอัตราการไหลที่ทางเข้าของสาย R2 มีค่าอยู่ระหว่าง 0.70 – 1.20 kg/s

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่อปีของช่างงานที่ทำงานภายใต้สภาวะความไม่แน่นอนของอัตราการไหลของสาย R2

โครงสร้าง	ช่วงที่ใช้งานได้	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (ดอลลาร์ต่อปี)
1. ไม่คิดผลของความไม่แน่นอน	0.80 - 0.90	911600
2. คำนึงถึงผลของความไม่แน่นอน	0.70-1.20	985000

จากตารางที่ 4.9 พบว่าเมื่อออกพติไมซีโดยคิดผลของความไม่แน่นอนของอัตราการไหลที่ทางเข้าของสายของเสียที่ 2 ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.70 – 0.12 kg/s พบว่าช่างงานที่เสนอโดย Chen et al (2005) สามารถทำงานได้ในช่วงของความแปรปรวนของอัตราการไหลอยู่ในช่วง 0.80 – 0.90 kg/s เท่านั้น โดยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 911600 ดอลลาร์ต่อปี ส่วนช่างงานที่ใช้วิธีที่เสนอในงานวิจัยนี้สามารถรองรับความแปรปรวนได้ในช่วงที่กว้างกว่าโดยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อปีใกล้เคียงกัน

- กรณีที่ความไม่แน่นอนในระบบที่เกิดจากอัตราการไหลที่ทางเข้าของสาย R3 มีค่าอยู่ระหว่าง 1.40 – 2.60 kg/s

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่อปีของช่างงานที่ทำงานภายใต้สภาวะความไม่แน่นอนของอัตราการไหลของสาย R3

โครงสร้าง	ช่วงที่ใช้งานได้	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (ดอลลาร์ต่อปี)
1. ไม่คิดผลของความไม่แน่นอน	1.40 - 2.60	809400
2. คำนึงถึงผลของความไม่แน่นอน	1.40 - 2.60	804000

จากตารางที่ 4.10 พบว่าเมื่อออกพติไมซีโดยคิดผลของความไม่แน่นอนของอัตราการไหลที่ทางเข้าของสายของเสียที่ 3 ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 1.40 – 2.60 kg/s จะทำให้ได้ช่างงานที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยรายปีน้อยกว่าช่างงานที่เสนอโดย Chen et al (2005) โดยที่ช่างงานทั้งสองโครงสร้างสามารถรองรับปริมาณการถ่ายโอนฟีนอลที่เพิ่มขึ้นได้เหมือนกัน

- กรณีที่ความไม่แน่นอนในระบบที่เกิดจากอัตราการไหลที่ทางเข้าของสาย R4 มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.40 kg/s

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่อปีของช่างงานที่ทำงานภายใต้สภาวะความไม่แน่นอนของอัตราการไหลของสาย R4

โครงสร้าง	ช่วงที่ใช้งานได้	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (ดอลลาร์ต่อปี)
1. ไม่คิดผลของความไม่แน่นอน	-	-
2. คำนึงถึงผลของความไม่แน่นอน	0.20-0.40	712000

จากตารางที่ 4.11 พบว่าเมื่อออกพติไมซีโดยคิดผลของความไม่แน่นอนของอัตราการไหลที่ทางเข้าของสายของเสียที่ 3 ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.40 kg/s พบว่าช่างงานที่สังเคราะห์โดยใช้วิธีที่เสนอในงานวิจัยนี้สามารถรองรับความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นได้ในขณะที่ช่างงานที่เสนอโดย Chen et al (2005) ไม่สามารถทำงานได้

- กรณีที่ความไม่แน่นอนในระบบที่เกิดจากสัดส่วนโดยมวลที่ทางเข้าของสาย R2 มีค่าอยู่ระหว่าง 0.08 – 0.14

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่อปีของช่างงานที่ทำงานภายใต้สภาวะความไม่แน่นอนของสัดส่วนโดยมวลที่ทางเข้า R2

โครงสร้าง	ช่วงที่ใช้งานได้	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (ดอลลาร์ต่อปี)
1. ไม่คิดผลของความไม่แน่นอน	-	-
2. คำนึงถึงผลของความไม่แน่นอน	0.08-0.14	970000

จากตารางที่ 4.12 พบว่าเมื่อออกพติไมซ์โดยคิดผลของความไม่แน่นอนของสัดส่วนโดยมวลที่ทางเข้าของสายของเสียที่ 2 ระหว่าง 0.08-0.14 พบว่าช่างงานที่สังเคราะห์โดยใช้วิธีที่เสนอในงานวิจัยนี้สามารถรองรับความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นได้ในขณะที่ช่างงานที่เสนอโดย Chen et al (2005) ไม่สามารถทำงานได้

- กรณีที่ความไม่แน่นอนในระบบที่เกิดจากสัดส่วนโดยมวลที่ทางเข้าของสาย R3 มีค่าอยู่ระหว่าง 0.02 – 0.04

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่อปีของช่างงานที่ทำงานภายใต้สภาวะความไม่แน่นอนของสัดส่วนโดยมวลที่ทางเข้า R3

โครงสร้าง	ช่วงที่ใช้งานได้	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (ดอลลาร์ต่อปี)
1. ไม่คิดผลของความไม่แน่นอน	0.025 – 0.35	850000
2. คำนึงถึงผลของความไม่แน่นอน	0.02 - 0.04	859000

จากตารางที่ 4.13 พบว่าเมื่อออกพติไมซ์โดยคิดผลของความไม่แน่นอนของสัดส่วนโดยมวลที่ทางเข้าของสายของเสียที่ 3 ระหว่าง 0.02 - 0.04 จะทำให้ได้ช่างงานที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยรายปีใกล้เคียงกับค่าใช้จ่ายเฉลี่ยรายปีของช่างงานที่เสนอโดย Chen et al (2005) แต่ช่างงานที่เสนอโดยงานวิจัยนี้สามารถรองรับความไม่แน่นอนได้ในช่วงที่กว้างกว่า

- กรณีที่ความไม่แน่นอนในระบบที่เกิดจากสัดส่วนโดยมวลที่ทางเข้าของสาย R4 มีค่าอยู่ระหว่าง 0.03 – 0.06

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่อปีของช่างงานที่ทำงานภายใต้สภาวะความไม่แน่นอนของสัดส่วนโดยมวลที่ทางเข้า R4

โครงสร้าง	ช่วงที่ใช้งานได้	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (ดอลลาร์ต่อปี)
1. ไม่คิดผลของความไม่แน่นอน	-	-
2. คำนึงถึงผลของความไม่แน่นอน	0.03-0.06	713000

จากตารางที่ 4.14 พบว่าเมื่อออกพติไมซ์โดยคิดผลของความไม่แน่นอนของสัดส่วนโดยมวลที่ทางเข้าของสายของเสียที่ 4 ระหว่าง 0.03 - 0.06 พบว่าช่างงานที่สังเคราะห์โดยใช้วิธีที่เสนอในงานวิจัยนี้สามารถรองรับความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นได้ ในขณะที่ช่างงานที่เสนอโดย Chen et al (2005) ไม่สามารถทำงานได้